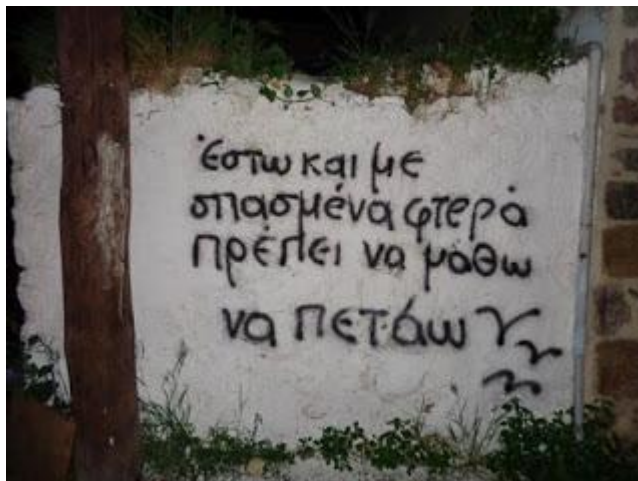

ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΛΠΙΔΑ, ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΛΘΕΙ

Γράφει ο Ιωάννης Ασλανίδης

Το σημερινό μας θέμα δεν είναι να εντοπίσουμε τους υπεύθυνους που έφεραν την χώρα, από απόψεως οικονομικής κατάστασης και όχι μόνον στα οικονομικά της χώρας μας, σ' αυτήν την άθλια, θλιβερή και περίγελη εικόνα. Η Κρίση και καταδίκη αυτών ανήκει στο μέλλον, διότι όντως αυτοί που διοίκησαν την Ιστορική Ελλάδα, μετά την μεταπολίτευση, πλην λαμπρών εξαιρέσεων, δηλαδή (Πρωθυπουργοί, Υπουργοί, κομματάρχες και συνδικαλιστές), υπήρξαν κατώτεροι των περιστάσεων, χωρίς ηγετικά προσόντα, μικρόνοες και χωρίς οράματα και προπαντός δέσμιοι της μελλοντικής ψήφου του άθλιου Συνδικαλισμού της χώρας μας και του ξένου κεφαλαίου.

Προσωπικά πιστεύω, η προσπάθεια των τριών πολιτικών κομμάτων στο παρελθόν, παραβλέποντας τις όποιες διαφορές είχαν μεταξύ των, ήτο μία καλή αρχή. Διότι έδειξαν πολιτικούς, οι οποίοι είχαν το σθένος να εγκαταλείψουν την στείρα μέχρι σήμερα πολιτική νοοτροπία, να κάνουν την υπέρβαση και να προσπαθήσουν και τα τρία κόμματα μαζί να βρουν τις καλύτερες λύσεις προκειμένου να σωθεί η χώρα μας. Δεν τα κατάφεραν, έγινε όμως μια αρχή. Αυτό θέλει κάθε νοήμων Έλλην πολίτης και είναι βέβαιο ότι δεν θέλει, την μέχρι σήμερα καταστροφική στείρα αντιπαράθεση, με εκκωφαντικές κορώνες ανεύθυνων και ηρωικών πράξεων εκ του ασφαλούς. Όσα κόμματα συνεχίζουν ν' αρνούνται την ομοψυχία και συνεργασία, δεν ερμήνευσαν ορθά τα μηνύματα των Εκλογών, στα οποία ο Ελληνικός Λαός απαίτησε όλες οι πολιτικές Δυνάμεις μαζί να βρουν τις καλύτερες λύσεις και δεν παραδειγματίστηκαν ακόμη από την ιστορία μας. Στην κατάσταση που είναι σήμερα η χώρα μας Μονοκομ-

ματική κυβέρνηση δεν μπορεί να σώσει την Ελλάδα. Όπως έλεγαν και οι πρόγονοί μας «Εν τη ενώσει η Ισχύς». Λησμονήσανε τα κόμματα αυτά ακόμη και τα αγωνιώδη λόγια του Μακρυγιάννη «Τα πολλά ΕΓΩ, δεν μπορέσαμε να τα κάνουμε ΕΜΕΙΣ». Η Ιστορία διδάσκει! Αλλά!

Προτού παραθέσω τις προτάσεις μου παρακάτω, για την Ελπίδα που υπάρχει και μπορεί να έλθει, θα ήθελα ακόμη να επισημάνω την προσοχή στον υπέρτατο βαθμό της Κυβέρνησης σε τούτο, είναι βέβαιο μόνο στο άκουσμα της πτώχευσης θα προέκυπταν αμέσως τεράστιες ελλείψεις σε είδη πρώτης ανάγκης και το επόμενο στάδιο θα επικρατούσε χάος στη χώρα μας. Σήμερα πλέον, για να μπορέσουμε κάποτε να ορθοποδήσουμε, τα μέτρα που απαιτούνται κατά τη γνώμη μου είναι:

ΠΡΩΤΟΝ: Οι πολιτικοί άνδρες της χώρας μας και όσοι άλλοι τεχνοκράτες ασχοληθούν με την εξουσία, θα πρέπει να κάμουν την Υπέρβαση, δηλαδή να ξεπεράσουν τις στενές κομματικές ιδεοληψίες και αγκυλώσεις, να αποκτήσουν μια ιδεολογία, όλοι μαζί, την ιδεολογία της Σωτηρίας της Πατρίδος. Αυτή, η συνεργασία που λείπει σ' εμάς τους Έλληνες, ήταν και είναι, η Αχιλλείος πτέρνα του όλου προβλήματος της χώρας μας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Οργάνωση του Κράτους. Πόσοι και πόσοι δεν έχουν ασχοληθεί με το θέμα αυτό, μάλιστα προ καιρού ήτο και σημαία κομματικής προτεραιότητας. Όμως! πάντα έμεναν στα λόγια ή στα χαρτιά, λόγω αλογίας και υπερβολής του μέτρου, των συνδικαλιστικών οργάνων.

Τι πρέπει να γίνει: θα πρέπει οι διάφοροι Κρατικοί Οργανισμοί ν' αποκτήσουν ουσιαστική Ιεραρχία (τμηματάρχες, Διευθυντές, Επιθεωρητές, Γεν. Επιθεωρητές κ.λπ.) με δικαιώματα και υποχρεώσεις. Η Ιεραρχία θα βγαίνει μέσα από τον αντίστοιχο χώρο, όπως στις Ένοπλες Δυνάμεις, χωρίς δυνατότητα κομματικής επέμβασης, αξιοκρατικά με κριτήρια επαγγελματικά, πνευματικά, κ.λπ. Η Ιεραρχία αυτή θα υπάγεται στο αντίστοιχο Υπουργείο. Η Ιεραρχία αυτή ελέγχουσα πραγματικά τους υφισταμένους της, θα ελέγχεται και η ίδια, χωρίς να κινδυνεύει ν' αποπεμφθεί δημόσιος Λειτουργός, όχι γιατί δεν θα κάνει καλά την δουλειά του, αλλά διότι το Υπουργείο προορίζει την θέση σε κάποιο Κομματόνθρωπο ή συγγενικό άτομο, αυτό διαλύει κάθε αρχή ηθικής της εξουσίας. Αυτά πρέπει να τελειώσουν, εάν θέλουμε Δημόσιο. Η Μονιμότης από το Δημόσιο πρέπει να καταργηθεί, όπως δεν υπάρχει σήμερα ούτε στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Να μην απολυθεί κανένας δημόσιος υπάλληλος σήμερα. Να κλείσουν όλες οι άχρηστες και παθητικές Κρατικές Υπηρεσίες και το προσωπικό αυτών να κατανεμηθεί σ' άλλες της χώρας Κρατικές Υπηρεσίες, που έχουν ανάγκη από προσωπικό. Με την προϋπόθεση η νέα αυτή Ιεραρχία

τουλάχιστον για 10 χρόνια δεν θα προσλάβει υπαλλήλους στο Δημόσιο πλην έκτακτων περιστάσεων αλλά με διαγωνισμό και θα πρέπει να μειώσει την γραφειοκρατία στο 50%.

Ακόμη οι προσλήψεις στο Δημόσιο, πρέπει να γίνονται, **με προκηρύξεις διαγωνισμών**, κάθε χρόνο για θέσεις που χηρεύουν για διάφορους λόγους. Τέλος! κάποτε πρέπει να γίνει κατανοητό στους κομματάνθρωπους και στους συνδικαλιστές, **το Κράτος διοικείται με τα όργανά του και την ιεραρχία του και όχι από τους Υπουργούς ή ακόμη χειρότερο με το εκβιαστικό όπλο των συνδικαλιστών**. Ο Συνδικαλισμός σύμφωνα με τον νομοθέτη έχει άλλη αποστολή και όχι εκβιασμούς, ή καταστροφές περιουσιών άλλων, για συντεχνιακά οφέλη, εις βάρος των άλλων πολιτών.

ΤΡΙΤΟΝ: Σε μια ελεύθερη Δημοκρατική Κοινωνία για να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας πρέπει να υπάρχει μια λογική αρμονία μεταξύ εργοδότη και εργαζομένου. Κάποτε πρέπει να γίνει κατανοητό ότι **η Πολιτεία πρέπει εξ ίσου να φροντίζει για τον εργοδότη όπως και για τον εργαζόμενο**, διότι πώς θα υπάρχει εργασία, όταν ο εργοδότης αδυνατεί ν' ανταπεξέλθει όχι μόνο στην υπερβολική των φορολογία, κ.λπ., αλλά και στην μήνιν των υπερασπιστών κάποιων οικονομικών Κοσμοθεωριών που απέτυχαν ακόμη και στην γενέτειρά των.

Άρα! Βασική προϋπόθεση για ανάπτυξη είναι να δημιουργηθεί και στη χώρα μας, ένα **σταθερό φορολογικό σύστημα** και επίσης, **φιλικό περιβάλλον προς το επιχειρείν**. Σήμερα στην Ελλάδα συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο παρ' όλο ότι η ανεργία έχει φθάσει σε όρια ρεκόρ, συνεχίζουν να υπάρχουν οι χρονοβόρες διαδικασίες ιδρύσεως Επιχειρήσεων και η φορολογία των επιχειρήσεων να γίνεται όλο και πιο επαχθής. Με αποτέλεσμα της αρνητικής αυτής κατάστασης να φεύγουν πολλοί νέοι και δημιουργικοί άνθρωποι από τη χώρα, με παράλληλη μετεγκατάσταση Ελληνικών επιχειρήσεων σε όμορα Κράτη και όχι μόνο, όπου το φορολογικό καθεστώς είναι πολύ πιο φιλικό για τις Επιχειρήσεις και δυστυχώς γι' αυτό δεν ιδρώνει το αυτί κανενός. **Ο τρόπος λειτουργίας του Κράτους μας ευνοεί μόνο τους λωποδύτες**.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ: Περιορισμός του αριθμού των Βουλευτών στους διακόσιους (200), **κατάργηση των Βουλευτών επικρατείας, κατάργηση της βουλευτικής ασυλίας, μείωση εις το ελάχιστο της αποζημιώσεως των Βουλευτών και περιορισμό χρηματοδότησης των Κομμάτων**.

Έτσι θα δώσουν οι ηγέτες της χώρας «το καλό παράδειγμα», αρχών, αξιών και οικονομίας, ώστε ο Ελληνικός λαός, παίρνοντας παράδειγμα από τους ηγέτες του, ν' αντιμετωπίσει αγόγγυστα τα όποια προβλήματα

θα του δημιουργηθούν από τα οπωσδήποτε δίκαια μέτρα που θα του επιβάλλει η Πολιτεία.

ΠΕΜΠΤΟΝ: Εις ότι αφορά την φορολογία, **ένα άρθρο μόνο χρειάζεται**, όλα τα έσοδα **από το 1 € έως το 1.000.000 € τον μήνα** **θα πρέπει να φορολογούνται με το αυτό ποσοστό**, δηλ. Δημόσιοι λειτουργοί, επιχειρηματίες, ιδιωτικοί Υπάλληλοι, Γεωργοί και Κτηνοτρόφοι κλπ. Έτσι θα συμμετέχουν εξ ίσου όλοι και ουδείς θα έχει λόγους να παραπονεθεί. Εις ότι δε αφορά αυτούς που είναι κάτω από το όριο της φτώχειας, να λειτουργεί το κοινωνικό κράτος, πάντα βέβαια δια μέσου των Δήμων. Έτσι μόνο θα υπάρχει κράτος Δικαίου.

ΕΚΤΟΝ: Τέλος, το σπουδαιότερο, ένα από τα βασικά που χρειάζεται το Ελληνικό Κράτος είναι **νοικοκυριό**, σ' όλους τους τομείς δράσεώς του. Το οποίο, χαρακτηριστικά και σκανδαλωδώς λείπει, από όλους τους χώρους Δημοσίου Ενδιαφέροντος, η εικόνα μαρτυρεί (Αεροδρόμιο Ελληνικού, Ολυμπιακά Έργα, εγκαταλελειμμένα Δημόσια Κτίρια κ.λπ. και Δημόσιες εκτάσεις πολλές των οποίων περιήλθαν όλως παραδόξως στα χέρια δολίων).

Δυστυχώς επαληθεύονται τα λόγια του Έλληνοσ λογίου: **«Όπου να γυρίσω να κοιτάξω η Ελλάδα με πληγώνει»**. Αυτό είναι αποτέλεσμα ελλείψεως οργανωμένου Κράτους, με προσωπικό που να διαθέτει συνειδητοποιημένη ευθύνη αποστολής, με αρχές και αξίες, με ευθύνες και δικαιώματα, με έλεγχο και ουσιώδη εκπαίδευση. Σήμερα λειτουργεί όπου λειτουργεί, απλά με το φιλότιμο μερίδας των Δημοσίων λειτουργών, απλά γιατί είναι Έλληνες. Με αυτά τα μέτρα μόνο, μπορεί να έλθει η Ελπίδα.

Τα Έθνη δεν φονεύονται, ούτε από την πείνα, ούτε με τις χρεοκοπίες, ούτε και με την ήττα, φονεύονται μόνο με τις ιδέες. Και! Κοινωνίες με ριζικά αποδυναμωμένη και φθαρμένη εθνική συνείδηση, δεν έχουν πεδίο Στρατηγικής Λογικής και θέτουν αναμφίβολα σε κίνδυνο την Ιστορική ύπαρξη του Κράτους.

Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Μ. Ασλανίδης
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.

<http://roykoymoykoy.blogspot.gr/>